

NECROPOLA TUMULARĂ DE LA ȘIMLEU SILVANIEI – JUDEȚUL SĂLAJ

HOREA POP*

horeapopd@yahoo.com

CSÓK ZSOLT**

csok_zsolt@yahoo.com

THE TUMULI NECROPOLIS FROM ȘIMLEU SILVANIEI – SĂLAJ COUNTY, ROMANIA

ABSTRACT: In 1993 Mihai Brudiu, archeologist from Galați published in *Acta Musei Porolissensis*, a series of mound burial tombs, identified in the area of Șimleu Silvaniei. The 35 mounds and three prehistoric sites published by this prestigious archeologist, came as fruit of some field researches made during 1987–1988. The last approach on the burial mound issue around Șimleu Silvaniei, was made through GPS mapping, with the occasion of preparing the city's General Urbanistic Plan during the autumn of 2011. It is very possible that from the beginning of the bronze age, all burial feature discoveries to be cumulated in a delimited sacred space, marked by the mounds set on

the hills south of Șimleu, even during the late bronze age, or even beyond. Of course the current stage of research, for these special cemeteries, assumptions made are provisional. Systematic approach to Șimleu Silvaniei tumular necropolis would provide arguments for or against them. Our approach was that the primary purpose of mapping, as full repertory of the mounds, to create a working tool for professionals interested in this sensitive area of funeral events.

KEYWORDS: tumuli/mounds, Șimleu Silvaniei, bronze age, iron age, La Tène period, roman period, early middle ages

REZUMAT: În anul 1993 arheologul gălățean Mihai Brudiu publica, în anuarul muzeului din Zalău, o serie de descoperiri funerare de tip tumular, identificate în arealul orașului Șimleu Silvaniei. Cele 35 de movile și trei așezări preistorice, publicate de prestigiosul arheolog, au fost rodul unor cercetări de teren desfășurate în anii 1987–1988. Ultima abordare a problematicii movilelor tumulare din preajma orașului Șimleu Silvaniei, a fost realizată prin cartare GPS, ocazionată și de întocmirea Planului Urbanistic General al localității. Aceasta s-a desfășurat în anul 2011. Este foarte posibil ca, începând cu epoca bronzului, toate descoperirile cu caracter funerar să fie masate în spațiul sacru delimitat, marcat de tumulii amenajați pe dealurile de la sud de Șimleu, în Bronzul Târziu sau în epocile ulterioare.

Firește că în actualul stadiu al cercetării, acestor monumente funerare speciale, ipotezele enunțate au un caracter provizoriu. Abordarea sistematică a necropolei tumulare de la Șimleu Silvaniei ar oferi argumente pro sau contra acestora. Demersul nostru a avut ca principal scop cartografierea, repertorierea cât mai completă a movilelor în vederea creării unui instrument de lucru pentru specialiștii interesați în acest sensibil domeniu al manifestărilor funerare.

CUVINTE CHEIE: tumuli, Șimleu Silvaniei, epoca bronzului, epoca fierului, epoca La Tène, epoca romană, evul mediu timpuriu

*, ** Muzeul Județean de Istorie și Artă-Zalău, jud. Sălaj, România

În anul 1993 arheologul gălățean Mihai Brudiu publica, în anuarul muzeului din Zalău, o serie de descoperiri funerare de tip tumular, identificate în arealul orașului Șimleu Silvaniei¹. Cele 35 de movile și trei așezări preistorice, publicate de prestigiosul arheolog, au fost rodul unor cercetări de teren desfășurate în anii 1987–1988. Dintre cele 35 de movile, 22 sunt în hotarul satului Huseni și al orașului Șimleu Silvaniei, iar restul de 13 pe teritoriul satului Boghiș. De altfel, arheologul Mihai Brudiu a înștiințat Muzeul Județean de Istorie și Artă din Zalău, în toamna anului 1991 de existența movilelor, mai precis a celor din punctul *Sós Domb* (*Dealul Sării*), din preajma punctului Brădet din Șimleu Silvaniei. Pe lângă cele trei movile descoperite de M. Brudiu, puse pe o schiță, în urma cercetărilor muzeului zălăuan² a mai fost descoperită încă o movilă la sud de drumul de culme³, dar în imediata apropiere a celor trei amintite. Cu acest prilej au fost descoperite și fragmente ceramice aparținând probabil culturii Coțofeni sau Bronzului Timpuriu. Periegezele ulterioare au vizat în prima fază și elementele de habitat din imediata apropiere a celor patru masive movile tumulare. Cercetările periegetice din valea *Cuzupetiului* (malul nordic) nu au dus la descoperirea de urme arheologice⁴.

În zona situată la vest de gruparea de 4 tumuli au mai fost efectuate cercetări periegetice determinate și de activități antropice recente (exploatarea de lut din apropierea Fabricii de Căramidă, șanțuri de implantare conducte, drumuri forestiere etc.). Un șanț care a secționat versantul nordic al dealului *Brădet* nu a oferit informații de ordin arheologic⁵. În anul 2001 au fost ridicate relee de telefonie mobilă pe dealul *Brădet* și implicit amenajat un drum de acces la acestea pe culmea dealului dinspre est. Periegeza efectuată nu a descoperit indicii de natură arheologică⁶.

Dealul a mai fost verificat anterior dacă nu prezintă urme de amenajări preistorice⁷. Cu acest prilej au fost verificați și tumulii nr. 42 și 43. Deja pe tumulul cu nr. 42 se plantase viță de vie, iar conturul său se putea observa perfect în nisipul fin local. A fost descoperită și o toartă de vas preistoric. În anul 1998 tumulul nr. 42 a fost arat, până atunci locul fiind pășune. A fost descoperită ceramică preistorică atipică (trei fragmente) și conturul, mai închis la culoare al tumulului, se observa perfect⁸.

Amenajarea rezervorului de apă la vest de cei patru tumuli a afectat probabil o altă movilă sau o așezare preistorică, indicii, în acest sens, fiind fragmentele ceramice descoperite cu prilejul unei alte cercetări de teren⁹.

În pășunea dintre tumuli și Fabrica de Căramidă a fost identificat, de către M. Brudiu situl din epoca fierului din punctul *Brijigă*¹⁰. La nord de acesta a fost identificat un alt sit, în preajma căruia a fost amenajată recent strada *Cotnari*. În apropiere au apărut sporadic materiale arheologice preistorice (cultura Coțofeni) și foarte probabil La Tène¹¹. De asemenea în malul carierei de lut a Fabricii de Căramidă au fost descoperite fragmente ceramice preistorice¹². Un drum de culme, realizat pe dealul *Sós Domb* (*Dealul Sării*), nu a afectat, din fericire, movilele printre care a fost amenajat în anul 2002¹³. Din nefericire, în anul 2003 movila nr. 42 a fost afectată central printr-o intervenție cu un bulldozer pe tot diametrul său, pe direcția N-S. Lățimea secționării neautorizate a fost de aprox. 3m, iar adâncimea, în sectorul central al movilei, de 1,5m.

¹ BRUDIU 1993

² Cercetări de teren 19.09.1991, H. Pop

³ Movilele 42, 43, 46, 47 din Anexa 1A

⁴ Cercetări de teren 24.09.1993, H. Pop

⁵ Cercetări de teren 1991, H. Pop

⁶ Cercetări de teren 23.04.2001, H. Pop, I. Bejinariu, D. Tamba

⁷ Cercetări de teren 28.03.1994, H. Pop, I. Bejinariu

⁸ Cercetări de teren 01.02.1998, H. Pop, Zs. Csok

⁹ Cercetări de teren 21.03.1993, H. Pop

¹⁰ BRUDIU 1993, 195

¹¹ Cercetări de teren 21.03.1993; 01.05.1999, H. Pop

¹² Cercetări de teren 2–3.05.1998 Zs. Csok; 01.05.1999; 30.09.2002 H. Pop

¹³ Cercetări de teren 30.09.2002 H. Pop

Deplasarea la fața locului¹⁴ a permis realizarea unor observații cu privire la amenajarea movilei (Planșa 4 a, b). La baza excavației neautorizate au fost observate cavități orizontale cu corespundențe dintr-un profil într-altul care pot aparține structurii din lemn al unei posibile camere funerare. Au mai fost observate straturile de nisip fin care formează mantaua tumulului. În profilul vestic al excavației a fost sesizat un puț de plonjare spre mormânt, având un diametru de cca. 1m. Cum acesta „pornește” imediat de sub glie, este foarte probabil să constituie o intervenție a așa-zișilor arheologi de la sfârșitul sec. 19-începutul sec. 20. Cu prilejul acestei cercetări de teren au fost descoperite doar mici fragmente de lipitură de perete arsă.

Fenomenul tumular din arealul Șimleului a fost abordat mai sistematic și cartat încă în anul 1995¹⁵ într-o perieghză pornită din Șimleu prin localitatea Bic, continuată pe culmea pe care și M. Brudiu descoperise movilele în anii '80 (grupul II de movile, pl.1, Pl. 3). Cu acest prilej au fost înregistrate 36 de posibile monumente funerare. Cu siguranță nu toate movilele au și un caracter antropic ori sunt atât de degradate încât e greu să fie considerate monumente funerare.

La patru ani mai târziu¹⁶, cu prilejul altei cercetări de teren, privind tumulii din zona Șimleului, au fost descoperite movilele nr. 1–20 din gruparea I (Planșa 2). Valea Bicului este cea care desparte cele două grupări de tumuli identificați de către M. Brudiu și, mai recent, de autorii articolului de față.

Ultima abordare a problematicei movilelor tumulare din preajma orașului Șimleu Silvaniei, a fost realizată prin cartare GPS, ocazionată și de întocmirea Planului Urbanistic General al localității. Aceasta s-a desfășurat în anul 2011¹⁷. Au fost cartate grupările I și II, urmând ca în viitorul apropiat să fie abordată și gruparea III, cu cel puțin 20 de movile identificate de M. Brudiu. Zona delimitată la vest de Valea Silvașului și la est de Pârâul Ratova, poate constitui spațiul unei ipotetice grupări de tumuli, denumită de noi Grup IV. Grupările III și IV se află amplasate în hotarul satului Huseni, ca de altfel și o parte din tumulii din grupul II (Planșa 3).

Cercetarea din anul 2011 a venit cu precizări atât de natură topografică, morfologică (Anexa 1A) și chiar de natură cronologică, deși niciuna dintre movilele cartate nu a fost cercetată sistematic. Revenind la tumulul 42, de pe dealul Sos Domb care domină Șimleul la sud, s-a constatat prezența unei depuneri ulerioare amenajării movilei (Planșa 4 b). O groapă ulterioară a fost observată în profilul vestic al „amenajării” din anul 2003. Groapa cu diametrul de 0,6m și adâncimea de 0,5m, din care 0,2 humus, avea în inventar cenușă, chirpici și un fragment ceramic atipic greu de încadrat cronologic. Este posibil să fie datat în prima epocă a fierului, sau poate la finalul epocii bronzului. În acest caz movila nu poate fi decât anterioară acestui complex. Movilele mari ca și cea cu nr. 42, cu diametre cuprinse între 40–60m, sunt puține, doar 6 la număr.

O împărțire cronologică a movilelor pe criteriul diametrului este tentantă, dar riscantă, dimensiunile putând ține și de statutul social al defunctului. Pe de altă parte starea de conservare, erodarea diferențiată a movilelor poate induce de asemenea în eroare. Formațiunile deluroase, pe care au fost amenajați tumulii, sunt de natură sedimentară și este foarte posibil ca movilele să fi fost ridicate, în primul rând, din sol aflat în preajmă¹⁸. Nu am observat roci mari la suprafața acestora. Tumulii cartati sunt de dimensiuni medii în majoritatea lor (Anexa 1C). Între 10–20m diametru, avem 35 de movile, între 20–30m doar 5 movile, iar restul de 7 între 30–70m. Înălțimile lor, de asemenea, pot sugera datări diferite, dar din nou ne confruntăm cu ipoteze riscante. Firește că movilele cu diametre mari prezintă și înălțimi apreciabile (Anexa 1D). Majoritatea covârșitoare o dețin movilele cu înălțimi între 0,5–3m, iar numai 6 tumuli depășesc această înălțime și ating chiar altitudinea relativă de 7m.

Toate movilele sunt amenajate pe înălțimi (Anexa 1A), dar o parte la periferia formațiunilor deluroase (T1, T44, T45), sau pe șei de legătură dintre dealuri (T5, T6).

¹⁴ Cercetări de teren 11.09.2003

¹⁵ Cercetări de teren H. Pop, 05.06.1995

¹⁶ Cercetări de teren H. Pop, 16.04.1999

¹⁷ Cercetări de teren H. Pop, Zs. Csok, 17–18.09.2011

¹⁸ Tumulul nr. 21, de pildă, din punctul *Figurie* de la Bic a fost amenajat cu materiale dintr-o așezare neolitică e care o suprapune și o deranjează.

Pe de altă parte, se poate observa dispunerea unora față de ceilalți (Anexa 1B). Se constată grupări de tumuli, două de câte doi, două de câte trei și patru grupări de câte patru movile, restul de 25 nefiind asociați cu alte astfel de amenajări. Dacă acest fapt reflectă legături de rudenie sau de alt gen este prematur să afirmăm.

În altă ordine de idei, nu avem cunoștință de înmormântări secundare, în epocă sau într-o alta ulterioară, în absența cercetărilor arheologice. Avem doar depunerea pomenită în cazul tumulului nr. 42. La complexitatea locuirii umane din arealul Șimleului, de-a lungul timpului, ne așteptăm ca unii tumuli să prezinte și fenomene de depunere secundară cu caracter funerar și nu numai. De altfel 11 movile au fost sigur deranjate în ultima sută de ani, fie au fost tăiate de drumuri forestiere, fie prezintă amenajări din timpul războaielor mondiale, sau borne topo ori puncte geodezice (Anexa 1A). Șansa cercetării lor a rămas nealterată, distrugerile neafectând partea centrală ca în cazul așa-ziselor cercetări arheologice de la sfârșitul sec. XIX – începutul sec. XX (tumuli 38 și 42).

Informații despre „cercetările”, care probabil plonjau cu un puț spre mormântul depus central, sunt puține și contradictorii. Finanțate, probabil undeva prin anii '70 ai sec. 19 de către autoritățile comitatului, săpăturile au abordat un tumul pe care nu îl putem acum localiza. Materialele, recoltate cu acest prilej, pot sugera o datare a monumentului în epoca bronzului¹⁹ sau poate chiar în epoca fierului.

Fenomenul tumular nu este singular în județul Sălaj. În unele cazuri chiar este vorba despre monumente funerare, în altele despre amenajări antropice fără vreo legătură cu astfel de depuneri.

La Câmpia²⁰, la liziera pădurii de la sud-est de sat, la toponimul *Holmuș*, poate fi observată o movilă cu diametrul de cca. 25m și înălțimea de 2–3 m. O alta, mai aplatizată, există, după părerea localnicilor, înspre satul vecin Sălăjeni. În opinia acestora, ambele au fost ridicate de către „orieși”.

În satul Doh, în punctul *Holmuri*, erau menționate trei masive movile din pământ. O deplasare la fața locului a demonstrat că nu sunt altceva decât resturile unor masive cuptoare de ars cărămida, amplasate pe firul unei ape, unde exista atât apă, argilă și lemn pentru a asigura combustia. Probabil este vorba despre locul unde a fost confecționată și arsă cărămida cu care a fost ridicat castelul din Măieriște în sec. XIX, în aval.

Un tumul, din cei 10 identificați în anul 1997 la Domnin, pe *Dealul Barcului*, a fost cercetat în același an²¹ și a fost încadrat în cultura Coțofeni, dar prezența unui fragment ceramic mai recent, în mantaua movelei, ar putea schimba datarea propusă²².

O posibilă movilă tumulară există în satul Hereclean, în apropierea solariilor amenajate pe malul drept al văii Zalăului, pe terasa a II-a a acesteia. Movila se diferențiază net în peisajul geomorfologic local, dar este atât de mare încât nu a fost considerată antropică. Au fost avansate ipoteze de lucru²³ potrivit cărora ar putea fi amenajarea funerară ulterioară bătăliei de la Guruslău din vara anului 1601, locația acesteia fiind undeva la cca. 2km nord pe aceiași vale a Zalăului.

În satul Mălădia, din preajma Șimleului, există movile în punctul *Cenuși*, unde localnicii pretind că există morminte „jidovești”. Informația²⁴ nu a fost încă verificată, dar este posibil să avem de-a face cu morminte tumulare.

Celebrii tumuli de la Nușfalău, datați în a doua jumătate a sec. 8²⁵, amplasați pe terasele joase de pe malul stâng al râului Barcău, nu au încă niciun corespondent în acest tip de monument funerar descoperit în Sălaj, sau în nord-vestul României. De altfel, în această parte a țării au fost identificate și cercetate

¹⁹ BEJINARIU 2006, 33

²⁰ Cercetări de teren Horea Pop, Sanda și Dan Băcueș-Crișan, 05.04.1999

²¹ Cercetări sistematice Sanda și Dan Băcueș-Crișan

²² BEJINARIU 2005, 61

²³ Inf. regretatul Al. V. Matei

²⁴ Inf. Ioan Mocanu din Șimleu Silvaniei, născut în localitatea Mălădia

²⁵ STANCIU 1999

morminte tumulare în județele Maramureș și Satu Mare. Tumuli din județul Maramureș au devenit faimoși prin cei aparținând grupului Lăpuș (cei de la Bicaz²⁶ și Lăpuș²⁷), datat la finalul epocii bronzului.

De asemenea, J. Némethi pune pe seama „tumularilor” vestici „holmurile” repertoriate pentru zona Careiului, datându-le la finalul epocii bronzului²⁸.

Descoperirile, date în epoca romană, efectuate în bazinul Tisei Superioare constituie un argument în favoarea încadrării tumulilor din arealul Șimleului și în această perioadă. Numărul mare de movile cercetate sau cartate în zona Tisei Superioare, aparținând atât culturii tumulilor carpatici, culturii Przeworsk sau chiar dacilor liberi²⁹, pot măcar să ne sugereze faptul că aria lor de răspândire poate fi mai mare, atingând chiar zona Șimleului.

În fond densitatea mare (Anexa 2A și 2B) de locuire preistorică și antică din arealul Șimleului și absența aproape totală a necropolelor adiacente, transformă grupările de tumuli, prezentați aici, în singura manifestare concretă de depuneri funerare din zonă. Fie că este vorba despre epoca bronzului³⁰, prima epocă a fierului³¹ sau epoca dacică³² ori romană³³, mormintele specifice acestor epoci lipsesc aproape cu desăvârșire, sau dacă există astfel de descoperiri, ele sunt incerte, nesigure. Majoritatea elementelor de habitat și a celor defensive se masează pe malul drept al râului Crasna și pe impozanta Măgură a Șimleului. Grupările de tumuli se află amplasate exact pe partea opusă, în „lumea de dincolo” de râul Crasna. Este foarte posibil ca, începând cu epoca bronzului, toate descoperirile cu caracter funerar să fie masate în spațiul sacru delimitat, marcat de tumuli amenajați pe dealurile de la sud de Șimleu, în Bronzul Târziu sau în epocile ulterioare. Firește că în actualul stadiu al cercetării, acestor monumente funerare speciale, ipotezele enunțate au un caracter provizoriu. Abordarea sistematică a necropolei tumulare de la Șimleu Silvaniei ar oferi argumente pro sau contra acestora. Demersul nostru a avut ca principal scop cartografierea, repertorierea cât mai completă a movilelor în vederea creării unui instrument de lucru pentru specialiștii interesați în acest sensibil domeniu al manifestărilor funerare.

ANEXA 1A. TUMULII DIN ZONA ORAȘULUI ȘIMLEU SILVANIEI

T	D	H	TOPONIM, OBSERVAȚII	TIP
1	32	3	Șimleu, mal drept valea Cuzupetiului la loc Pusta	periferic
2	20	2	Bic, cuib de mitralieră din al doilea război mondial	Vârf de deal
3	17	1	Bic	Vârf de deal
4	16	0,5	Bic	Vârf de deal
5	30	2,5	Bic	șea
6	20	3	Bic	șea
7	20	1,5	Bic	culme
8	20	2	Bic	culme
9	20	1	Bic	culme
10	15	0,5	Bic	culme
11	20	2	Bic	culme
12	15	1	Bic	culme
13	20	1,5	Bic	culme
14	20	1,5	Bic	culme
15	15	1	Bic, bornă din beton	culme
16	15	0,5	Bic, bornă între T15 și T16	culme

²⁶ KACSÓ 2011, 228–230

²⁷ KACSÓ 2011, 350–378

²⁸ NÉMETHI 1999, 117, 125–126, fig. 54

²⁹ KOTIGOROŠKO 1995, 122–132

³⁰ BEJINARIU 2006, 31–44

³¹ SANA 2006, 45–66

³² POP 2006, 67–96

³³ POP 2006A, 97–112

T	D	H	TOPONIM, OBSERVAȚII	TIP
17	20	0,5	Bic, deranjat	culme
18	15	0,5	Bic	culme
19	15	1	Bic	culme
20	20	1,5	Bic	culme
21	20	3	Bic, <i>Figurie</i>	culme
22	20	1	Bic	culme
23	30	2	Bic	culme
24	15	1	Bic, tăiat de drum	culme
25	13	1,5	Bic	culme
26	15	3	Bic, deranjat de un bordei?	Culme
27	15	0,5		culme
28	20	1	izolat	culme
29	10	1	izolat	culme
30	10	1	izolat	culme
31	20	2	izolat	culme
32	20	1	La ramificație de drumuri	culme
33	20	1,5	Tăiat de drum	culme
34	50	7	Punct trigonometric, izolat	culme
35	20	2,5	izolat	culme
36	10	1	izolat	culme
37	30	5	izolat	culme
38	30	3	Cu puț de jefuire	culme
39	15	1,5		culme
40	25	3		culme
41	20	4	izolat	culme
42	60	5	Cu groapă ulterioară, tăiat de buldozer și cu puț de jefuire sau "cercetare arheologică". Groapa cu diametrul = 0,6m, adâncime de 0,5 m din care 0,2 humus. Inventar: cenușă, chirpici, ceramică atipică. Toponim <i>Sos Domb</i>	culme
43	60	6	Sos Domb	culme
44	10	1,5	<i>Corlate</i> izolat	periferic
45	50	5	Izolat la pensiunea Randra în incinta	periferic
46	50	3	Sos Domb	culme
47	50	3	<i>Sos Domb</i> tăiat de drum	culme

T = tumul; D = diametru; H = înălțime

ANEXA 1B. GRUPĂRI DE TUMULI

GRUPĂRI	1	2	3	4
	1, 7, 8, 9, 10, 11, 12, 13, 18, 19, 20, 21, 22, 23, 28, 29, 30, 31, 34, 35, 36, 37, 41, 44, 45	5-6 32-33	2-3-4 38-39-40	14-15-16-17 24-25-26-27 42-43-46-47
	25	2	2	3

ANEXA 1C. DIAMETRELE TUMULILOR

DIAMETRE	10-15	15-20	20-30	30-40	40-50	50-60
	15	20	5	1	4	2

ANEXA 1D. ÎNĂLȚIMILE TUMULILOR

ÎNĂLȚIMI	0,5m	1m	1,5m	2m	2,5m	3m	4m	5m	6m	7m
	6	12	8	5	2	8	1	3	1	1

ANEXA 2A. PRINCIPALELE DESCOPERIRI DIN AREALUL ORAȘULUI ȘIMLEU SILVANIEI

	LOCALITATE	TOPONIM	1	2	3	4	5	6
1	CEHEI	<i>Tău Fără Fund</i>	A				A	
2	CEHEI	<i>Omanu Între Urât</i>	F					
3	CEHEI	<i>Strada Pusta-punct Nove</i>	A	A			A	A
4	CEHEI	<i>Mesig</i>	A	A	A	A	A	
5	ȘIMLEU	<i>Valea Corlate 1</i>	A					A
6	ȘIMLEU	<i>Valea Corlate 2-Pensiune Randra</i>				A		A
7	ȘIMLEU	<i>Valea Corlate 3-Pensiune Randra</i>			A			
8	ȘIMLEU	<i>Valea Corlate 4-Búddös Kút</i>		A				
9	ȘIMLEU	<i>Valea Corlate 5</i>		A				
10	ȘIMLEU	<i>Ferma Piersecărie nr. 9- punct 1</i>		A		A		
11	ȘIMLEU	<i>Ferma Piersecărie nr. 9- punct 2</i>		A			A	
12	ȘIMLEU	<i>Pământul lui Bacsadi</i>	A	A				
13	ȘIMLEU	<i>Cariera Fabricii de Cărămidă</i>			A			
14	ȘIMLEU	<i>Strada Cotnari</i>				A		
15	ȘIMLEU	<i>Brijigă</i>			A			
16	ȘIMLEU	<i>Brandt</i>					A	
17	ȘIMLEU	<i>Halta C.F.R.</i>	A					A
18	ȘIMLEU	<i>Strada Soarelui</i>		A		A		
19	ȘIMLEU	<i>Ferma nr. 13</i>		A				
20	ȘIMLEU	<i>Nagy Pista</i>		A		A	A	A
21	ȘIMLEU	<i>Ștrand Broscărie</i>		A		A	A	A
22	ȘIMLEU	<i>Strada Oașului, T. Vladimirescu, G. Coșbuc, G. Barițiu, Horea</i>	A	A			A	A
23	ȘIMLEU	<i>Strada Dealului</i>					A	
24	ȘIMLEU	<i>Strada M. Eminescu nr. 12</i>				A		
25	ȘIMLEU	<i>Strada Spitalului (dr. Martonfi) nr. 1</i>				A		
26	ȘIMLEU	<i>Strada S. Bărnuțiu</i>						A
27	ȘIMLEU	<i>Castelul Bathory</i>		A		A		
28	ȘIMLEU	<i>Observator</i>	A	A	AF	AF		F
29	ȘIMLEU	<i>Uliul Cel Mic-Kiskesselyu</i>				A		
30	ȘIMLEU	<i>Cetate-Varhegy</i>	A?	F		F		
31	ȘIMLEU Centru	<i>Strada Cetății</i>				A		
		<i>Strada A. Mureșanu</i>		A		A		A
		<i>Strada Argeșului</i>		A	A	A		
		<i>Parcul Mare</i>						A
		<i>Strada Dunării (1 Decembrie 1918) nr. 1</i>		A		A		
		<i>Dâmbul Bisericii Romano-Catolice</i>				A		
		<i>Strada I. Creangă</i>		A		A		
32	GIURTELEC	<i>Coasta lui Damian</i>	A	AF		F		
33	GIURTELEC	<i>Crâstor</i>	A		A			A
34	GIURTELEC	<i>Tărbăcii</i>		A				
35	UILEAC	<i>Zgherle</i>		A				
36	BĂDĂCIN	<i>Bidișbig</i>			A			
37	BĂDĂCIN	<i>Dealul Hempului</i>				F		
38	BĂDĂCIN	<i>Dealul Țarinii</i>	A	A				
39	BĂDĂCIN	<i>Vatra Bătrână</i>	A	A			A	A
40	PERICEI	<i>Miliceri Tag</i>	A	A	A		A	A
41	PERICEI	<i>Kalou, C.A.P.</i>			A		A	A
42	PERICEI	<i>Darvas</i>		A	A		A	
43	PERICEI	<i>Keller Tag</i>	A	A	A	A	A	A
44	PERICEI	<i>Polyas</i>		A				
45	PERICEI	<i>Somkerek</i>			A			
46	PERICEI	<i>Gouț</i>			A		A	

	LOCALITATE	TOPONIM	1	2	3	4	5	6
47	CRASNA	<i>Retkely</i>		A				
48	CRASNA	<i>Csereoldal</i>	A	A			A	
49	HUSENI	<i>Biserica Ortodoxă</i>					A	
50	HUSENI	<i>Dealul deasupra bisericii</i>					A	
51	NUȘFĂLĂU	<i>Borat ret</i>	A	A		A	A	A
	TOTAL		18	31	14	18	19	17

**ANEXA 2B. DISTRIBUȚIA PE EPOCI A TIPURILOR DE DESCOPERIRI
DIN AREALUL ȘIMLEULUI**

	1	2	3	4	5	6	TOTAL
A	17	29	13	14	19	16	108
AF		1	1	1			3
F	1	1		3		1	6
TOTAL	18	31	14	18	19	17	117

1 = NEOLITIC

2 = EPOCA BRONZULUI

3 = EPOCA FIERULUI, HALLSTATT

4 = EPOCA LA TÈNE

5 = EPOCA ROMANĂ

6 = EV MEDIU TIMPURIU

A = AȘEZARE

AF = AȘEZARE FORTIFICATĂ

F = FORTIFICAȚIE

BIBLIOGRAFIE/REFERENCES

- BEJINARIU 2005 I. Bejinariu, *Cercetările arheologice de la Giurtelecu Șimleului-Coasta lui Damian (III). Descoperirile culturii Coțofeni*, Sargetia, 2005, 51–94
- BEJINARIU 2006 I. Bejinariu, în H. Pop et alii, *Șimleu Silvaniei. Monografie arheologică. I Istoricul cercetărilor*, Ed. Mega, Cluj Napoca, 2006, 31–44
- BRUDIU 1993 M. Brudiu, *Cercetări arheologice în zona Boghiș-Șimleu Silvaniei*, Acta MP, XVII, 1993, 191–198
- KACSÓ 2011 C. Kacsó, *Repertoriul arheologic al județului Maramureș*, Ed. Eurotip, Baia Mare, 2011
- KOTIGOROŠKO 1995 V. Kotigoroško, *Ținuturile Tisei Superioare în veacurile III î.e.n.-IV e.n. (perioadele La Tène și romană)*, București, 1995
- NÉMETI 1999 J. Némethi, *Repertoriul arheologic al zonei Careiului*, București, 1999
- POP 2006 H. Pop, Descoperirile dacice de la Șimleu Silvaniei, în H. Pop et alii, *Șimleu Silvaniei. Monografie arheologică. I Istoricul cercetărilor*, Ed. Mega, Cluj Napoca, 2006, 67–96
- POP 2006A H. Pop, Descoperirile din epoca romană de la Șimleu Silvaniei, în H. Pop et alii, *Șimleu Silvaniei. Monografie arheologică. I Istoricul cercetărilor*, Ed. Mega, Cluj Napoca, 2006, 97–112
- SANA 2006 D. Sana, Descoperiri ale primei epoci a fierului, în H. Pop et alii, *Șimleu Silvaniei. Monografie arheologică. I Istoricul cercetărilor*, Ed. Mega, Cluj Napoca, 2006, 45–66
- STANCIU 1999 I. Stanciu, *Über die Slawischen. Brandhügelgräber vom typ Nușfalău-Someșeni (Nordwestern Rumäniens)*, Acta MN, 36, I, 1999, 245–263

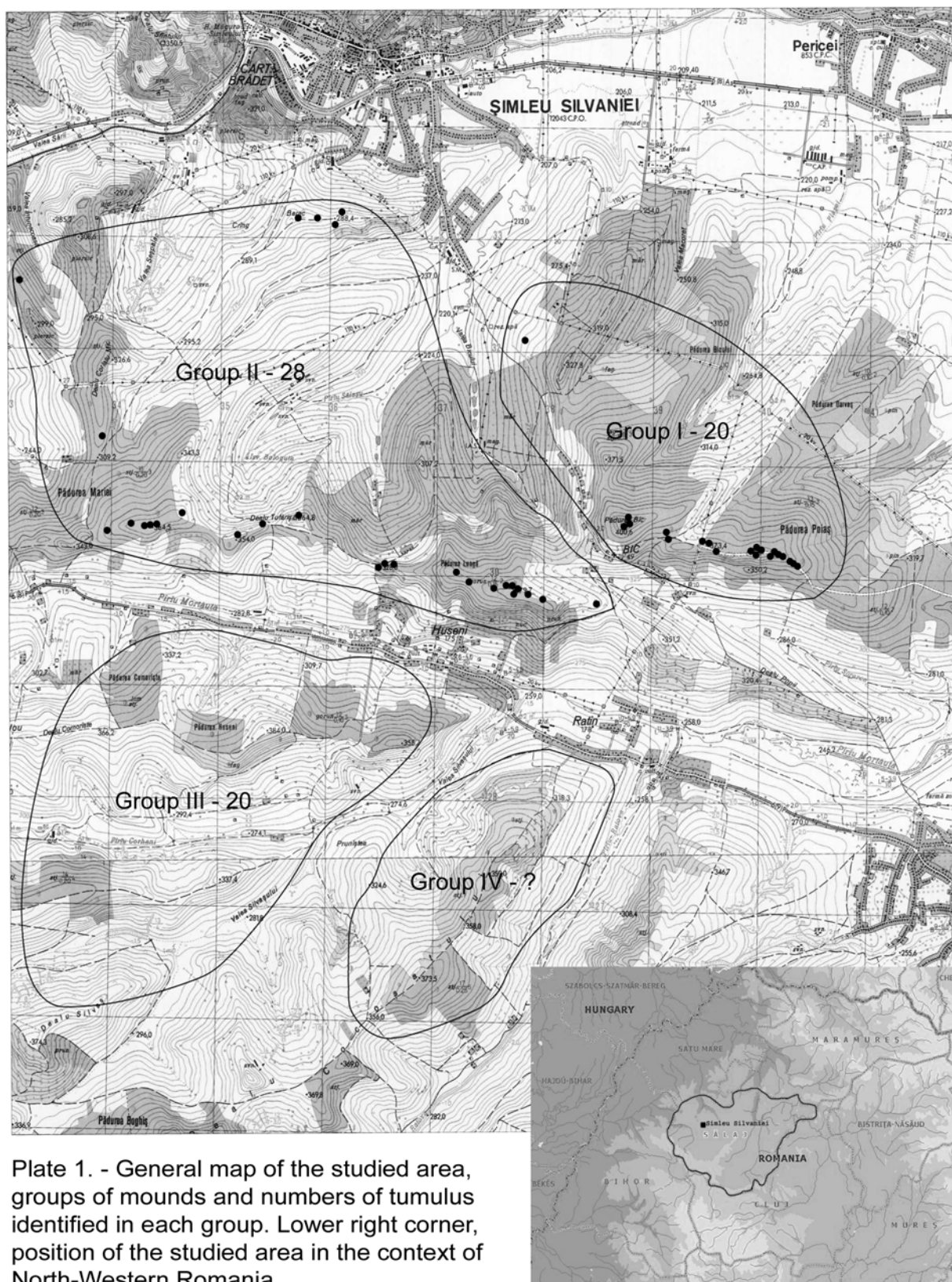


Plate 1. - General map of the studied area, groups of mounds and numbers of tumulus identified in each group. Lower right corner, position of the studied area in the context of North-Western Romania.

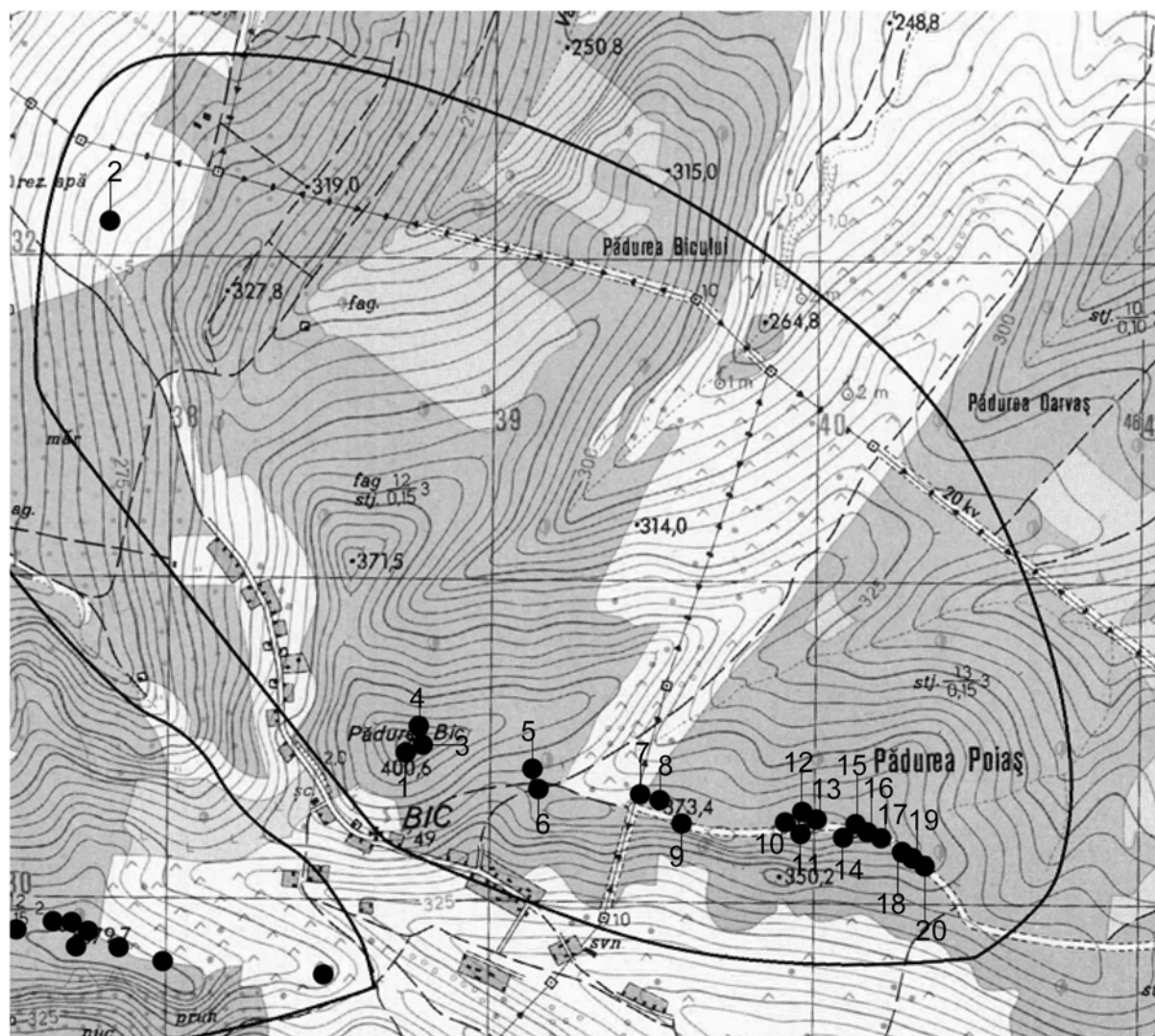
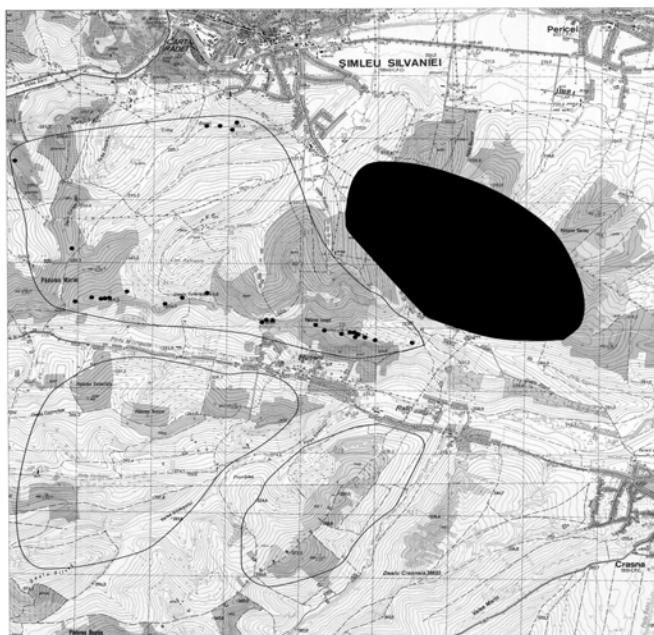


Plate 2. - General and detailed map of Group I, with the identified 20 mounds



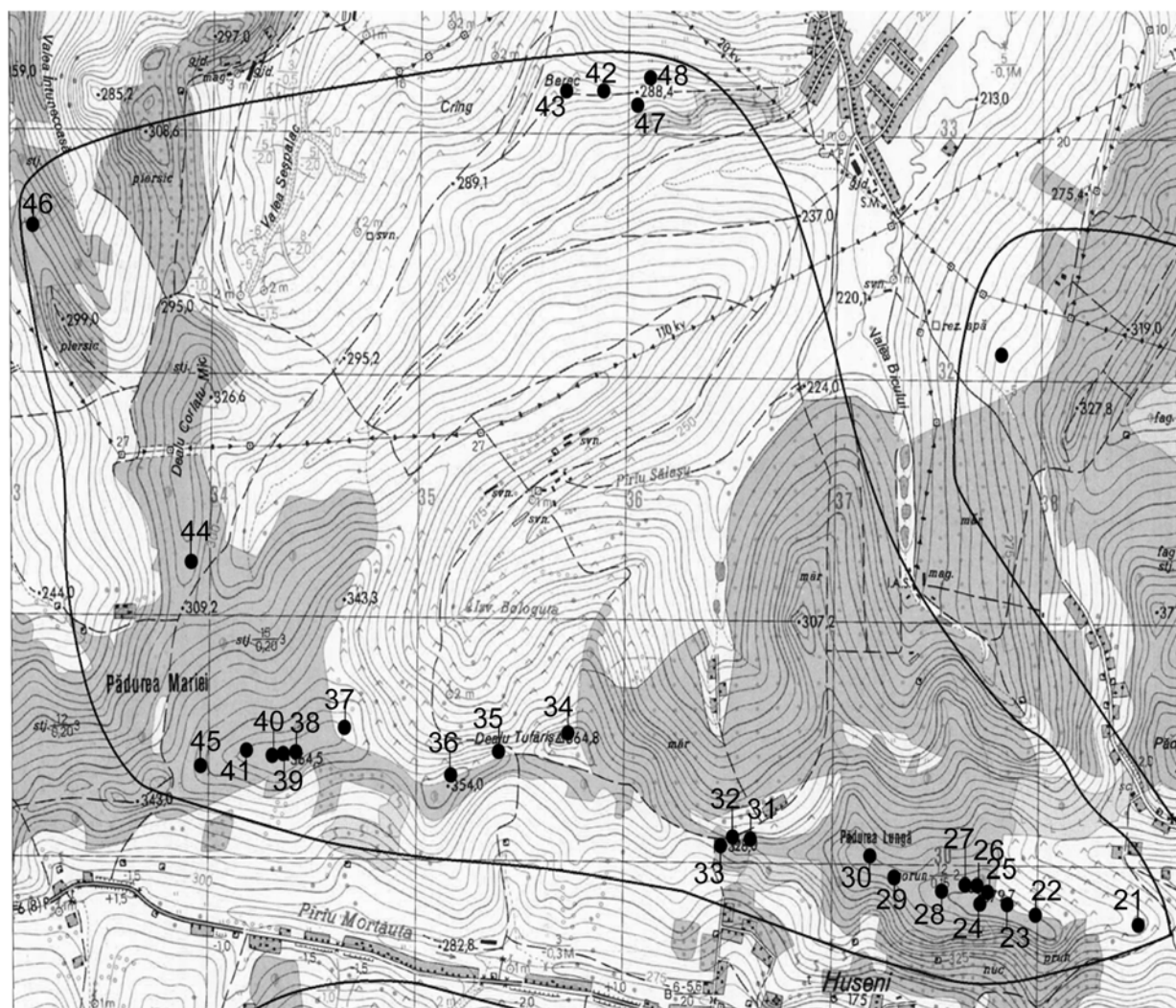


Plate 3. - General and detailed map of the 2nd group of mounds with the identified tumulus



a.



b.



c.



d.



e.

Plate 4. General sample images of the mapped mounds.

- a. Tumulus 42 - general view
- b. Tumulus 42 - profile of the mound, with the subsequent pit
- c. Tumulus 23
- d. Tumulus 32
- e. Tumulus 37